

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319 97 54 interior 2043
Fax : + 021 336 85 48

DECIZIA nr. 451 / 14. 12. 2009
privind soluționarea contestației depusă de
SC I SA

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili asupra contestației formulată de **SC I SA**,.

SC I SA contestă Decizia de calcul accesorii, emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin care s-a stabilit de plată suma de ... lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

În raport de data primirii deciziei de calcul accesorii contestată, respectiv 22.07.2009, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură, republicată, fiind înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili în data de **20.08.2009**, așa cum rezultă din ștampila Registraturii generale aplicată pe contestație.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art.207 și art.209 (1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură, republicată, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de SC I SA.

I.Prin contestatia formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale SC I SA, aduce în susținerea cauzei următoarele argumente:

Contestatoarea arată că organul fiscal a stabilit în mod eronat și neîntemeiat majorările de întârziere aferente impozitului pe profit pe trim.I 2008.

SC I SA susține că a efectuat următoarele operațiuni cu privire la impozitul pe profit:

- la data de 14.02.2008 a depus, declarația 101 cu privire la impozitul pe profit pe anul 2007. Diferența de impozit pe profit de recuperat este în sumă delei;

- la data de 14.02.2008 a depus cererea pentru restituirea sumei de lei;

- la data de 07.04.2008 societatea a depus Declarație rectificativă prin care corectează pierderea fiscală, suma reprezentând impozitul pe profit de recuperat rămânând aceeași:

- la data de 15.04.2008 societatea depune Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat prin care individualizează impozitul pe profit aferent trim.I 2008, în sumă de lei, declarație ce reprezintă titlu de creanță și produce efecte juridice de la data depunerii;

- la data de 16.04.2008 societatea a depus cererea de compensare prin care se solicită compensarea sumei delei reprezentând parțial TVA de recuperat aferentă lunii martie 2008 cu mai multe impozite și taxe aferente lunii martie 2008, inclusiv impozitul pe profit în sumă de lei;

- la data de 19.05.2008 a fost comunicată Decizia cu privire la cererea de restituire depusă în data de 14.02.2008 din care reiese că suma de lei a fost compensată cu taxe și impozite aferente lunii ianuarie 2008;

- la data de 17.07.2008 societatea a depus declarația 100 prin care a declarat impozit pe profit aferent trim.II 2008 în sumă de lei;

- la data de 24.07.2008 societatea a depus declarația rectificativă prin care se corectează suma reprezentând impozit pe profit la 0 lei.

Contestatoarea susține că prin Decizia prin care s-a soluționat contestația împotriva deciziei de calcul accesorii se face trimitere la adresa precum și faptul că la data de 19.06.2009 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili afirmă că din suma dublată în mod eronat de sistemul informatic a stins obligații declarate la data de 17.07.2008 fără a se ține cont de rectificarea din data de 24.07.2009, preluarea eronată de către sistemul informatic nefiindu-i imputabilă societății.

SC I SA argumentează că prin decizia de calcul accesorii nu se precizează motivele și nici modul de calcul al accesoriiilor pentru neachitarea

cu întârziere a impozitului pe profit pe trim.I 2008 ci doar se individualizează suma de plată.

De asemenea, arată că prin Nota de compensare și Decizia de restituire din impozitul pe profit de recuperat în sumă de lei i s-a restituit societății suma de lei, diferența de lei a fost compensată cu alte impozite și taxe decât impozitul pe profit pe trim.I 2008.

Societatea arată că, în situația în care organele fiscale ar fi respectat termenul de 7 zile de comunicare a compensării eroarea ar fi fost depistată mai devreme. Ca urmare, contestația susține că eroarea generată de sistemul informatic nu îi este imputabilă, drept pentru care societatea solicită admiterea contestației.

Totodată, contestația susține că organele fiscale au avut la dispoziție sume de rambursat în quantum mai mare decât obligațiile fiscale din care ar fi putut opera compensări astfel că, majorările de întârziere nu sunt întemeiate.

II. Prin decizia de calcul accesorii, emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili s-a stabilit de plată în sarcina societății suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, calculate pentru perioada 25.04.2008 -17.07.2008.

III. Având în vedere susținerile contestației și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestație și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Referitor la suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe dacă societatea datorează accesoriile aferente impozitului pe profit în sumă de lei aferent trim.I 2008 în condițiile în care accesoriile au fost calculate asupra unei baze de calcul rezultată în urma operării Notei de compensare iar societatea nu a contestat Nota de compensare și nu a adus argumente în sensul că organele fiscale ar fi aplicat eronat cota de majorare sau ar fi fost greșit calculul accesoriilor.

În fapt, prin decizia de calcul accesorii contestată, organele fiscale au stabilit în sarcina societății suma de lei reprezentând majorări de

întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei declarat ca obligație de plată pe trim.I 2008, calculat pe perioada 25.04.2008 – 17.07.2008.

În decizia de calcul accesorii contestată, la rubrica „documentul prin care s-a individualizat suma de plată” este înscrisă **declarația**.

Organele fiscale au încheiat Nota de compensare prin care s-a compensat suma de lei reprezentând impozit pe profit pe trim.I 2008 cu TVA de rambursat declarată de societate prin Decontul de TVA pe luna iunie 2008, deus la data de 17.07.2008 și nu cu TVA de rambursat din decontul de TVA pe luna martie 2008 așa cum a solicitat contestatoarea.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.209 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitor la competența de soluționare, potrivit căroră:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;

b) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesoriile acestora, al căror quantum este de 1.000.000 lei sau mai mare, cele formulate împotriva actelor emise de organe centrale, cele formulate de marii contribuabili care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, inclusiv accesoriile aferente acestora, indiferent de quantum, și cele formulate împotriva actelor de control financiar se soluționează de către Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Totodată, la art.88 din același act normativ se prevede:

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

- d) procesele-verbale prevăzute la [art. 142 alin. \(6\)](#) și [art. 168 alin. \(2\)](#);
e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că Nota de compensare nu are caracter de decizie de impunere sau decizie pentru regularizarea situației și nu face parte din actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere prevăzute la art.88 din OG nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare ci din categoria altor acte administrative fiscale prevăzute de art.209 alin.2 din OG nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare conform căruia: “**(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente**”, deci, contestațiile formulate împotriva altor acte administrative se soluționează de organele emitente.

Se reține că baza de impozitare a majorărilor de întârziere a fost stabilită de organele fiscale în funcție de Nota de compensare.

Așa cum rezultă din adresa, agentul economic nu a contestat Nota de compensare la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili și nu aduce argumente cu privire la aplicarea eronată a cotei de majorare sau la modalitatea de calcul a majorărilor de întârziere. Argumentele contestatoarei se referă la faptul că societății nu i se poate imputa eroarea generată de sistemul informatic al organelor fiscale și faptul că efectuarea compensării în termenul legal de către organele fiscale ar fi condus la depistarea erorii din timp.

Ca urmare, prin necontestarea Notei de compensare și neargumentarea contestației în sensul celor precizate mai sus, societatea datorează majorările de întârziere calculate de la data de 25.04.2008, data la care se datora impozitul pe profit în sumă de lei până la data depunerii Decontului de TVA pe luna iunie 2008, respectiv 17.07.2008.

În ceea ce privește argumentul societății referitor la critica datei la care ar fi trebuit să se realizeze compensarea nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației deoarece decizia de calcul accesorii și Nota de compensare sunt două acte administrative distincte împotriva cărora conform principiului disponibilității, societatea putea să se îndrepte cu contestație împotriva acestora ori așa cum s-a reținut societatea nu a contestat și Nota de compensare la organul emitent în condițiile art.209 din OG nr.92/2003, republicată, motiv pentru care Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competență să se pronunțe asupra acestui aspect.

Pe cale de consecință, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru majorările de întârziere în sumă de lei.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art.209 alin.2 și art.88 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E

Respingerea contestației formulată de **SC I SA** ca neîntemeiată pentru suma delei reprezentând majorări de întârziere pentru neplata la termen a impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.